ANALIZA METODOLOGICĂ A CERCETĂRILOR ŞTIINŢIFICE EFECTUATE ÎN REPUBLICA MOLDOVA PRIVIND FORMELE INFRACŢIUNII DE SPĂLARE A BANILOR

CZU: 343.37:343.352:001.891(478)

Cristina PAPANAGA

Şcoala doctorală Ştiinţe Juridice,
Universitatea de Stat din Moldova

METHODOLOGICAL ANALYSIS OF THE SCIENTIFIC RESEARCHES CARRIED OUT IN THE REPUBLIC OF MOLDOVA REGARDING THE FORMS OF MONEY LAUNDERING CRIME

This article is dedicated to the methodological analysis of scientific materials, published in Republic of Moldova, based on the investigation of the unity and plurality of money laundering crimes. In order to develop and substantiate a research methodology of several publications (in chronological order), we have highlighted a number of authors, who contributed to the study of the issue, investigating complexly and detailed theoretical and practical aspects, related to the unity and plurality of crimes in case of money laundering, provided in the 243 article of the Criminal Code and on other states. We mention: V.Stati, M.Mutu, M.David, L.Miculeţ, D.Movila, V.Vrabii, A.Mariţ.

These authors' works explain in comparative plan the legislative formulation of the crime, as well as to solve some collisions that appeared in practice, regarding the qualification of money laundering facts forms, using the deductive analysis in this sense. The purpose of this study is to examine the general and particular aspects of legal-criminal nature of the forms of unity and plurality of money laundering, through the prism of scientific materials investigated.

Keywords: *money laundering, continuous single offense, prolonged single offense, principal offense (predicate), concurrence of offenses, recidivism.*

Prezentul studiu constituie o primă etapă în materializarea intenţiei de dezvoltare a unei cercetări complexe, construite pe baza analizei comparative şi aplicative a materialelor ştiinţifice, publicate în Republica Moldova, vizavi de evaluarea şi calificarea juridico-penală corectă a spălării banilor, prin prisma formelor sale juridice. Utilizând, în acest sens, gândirea critică, au fost aduse argumente pro şi contra părerilor doctrinarilor citaţi, precum şi practicilor de aplicare a legii naţionale şi străine, întâlnite în cercetările ştiinţifice, referitor la problematica abordată.

Cercetarea minuțioasă a lucrărilor publicate în Republica Moldova este utilă pentru analiza juridico-penală comparativă a formelor unității şi pluralității infracțiunilor de spălare a banilor, prevăzute în condițiile prevederilor actuale ale Codului penal al Republicii Moldova, precum şi ale legislației penale a țărilor străine, pentru ca ulterior să se stabilească cele mai relevante recomandări pentru legiuitorul național.

Urmărind ca cercetarea să întrunească un caracter cât mai complex al obiectului investigat, în calitate de bază metodologică a studiului au servit următoarele metode: comparativă, logică, descriptivă şi explicativă.

Prin doctrină înțelegem totalitatea analizelor, investigațiilor şi interpretărilor, pe care oamenii de ştiință le dau unui anumit fenomen juridic. Aceasta se constituie din lucrările autorilor care explică şi comentează regulile juridice, expun teoriile de drept, analizează aplicarea în practică a principiilor, exprimându-şi părerile privitor la problemele juridice. În acest sens, vor fi analizate, din punct de vedere juridico-penal, în plan comparativ, publicații ce țin de unitatea şi pluralitatea de infracțiuni în cazul spălării banilor, prevăzute în art.243 CP RM, precum şi în legislația altor state, ca: România, Federația Rusă, SUA, Republica Franceză, Republica Federală Germană, Republica Austria.

Un prim izvor la care ne vom referi este articolul ştiințific realizat de către M.Mutu: „Circumstanțele agravante ale spălării banilor" [1, p.176, 178, 181-183].

Autoarea analizează, în parte, fiecare circumstanță agravantă a spălării banilor, prevăzute la art.243 CP RM. Referitor la agravanta „de două sau mai multe persoane", se face trimitere atât la art.44 CP RM, cât şi la art.45 CP RM, conform cărora „infracțiunea se consideră săvârşită cu participație simplă dacă la săvârşirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii"; „infracțiunea se consideră săvârşită cu participație complexă dacă la săvârşirea ei participanții au contribuit în calitate de autor, organizator, instigator sau complice". În cazul participației complexe, însă, este obligatoriu prezența a cel puțin doi autori.

Susținem opinia doctrinarei, care atribuie infracțiunii de spălare a banilor caracter prelungit, şi ne aliniem calificării propuse de către M.Mutu, care consideră că acordul la care ajung părțile la fiecare faptă din cadrul infracțiunii prelungite capătă caracter juridic şi se califică drept înțelegere prealabilă, deoarece faptele împreună vor constitui o singură infracțiune.

În ce priveşte agravanta „cu folosirea situației de serviciu", prevăzută la alin.(2) lit.c) art.243 CP RM, se aduce exemplul persoanei care participă la operațiunile de spălare a banilor, pe lângă persoana care efectuează aceleaşi operațiuni, dar cu folosirea situației de serviciu. Suntem de acord că ultima va fi trasă la răspundere, împreună cu prima, conform alin.(2) lit.c) art.243 CP RM. Circumstanța agravantă dată se va extinde şi asupra ei, cu condiția că aceasta cunoştea calitatea subiectului.

La rândul său, în sensul agravantei „de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală", prevăzută la alin.(3) lit.a) art.243 CP RM, cercetătoarea reiterează imperativ momentul, potrivit căruia „membrul organizației criminale poartă răspun-

dere doar pentru infracțiunile la a căror pregătire sau săvârşire a participat. În cazul în care organizația şi-a început activitatea criminală şi membrii ei au comis infracțiunea de spălare a banilor, care intra în planurile acesteia, faptele acestora se vor califica drept cumul de infracțiuni – potrivit art.243 şi art.284 (crearea sau conducerea unei organizații criminale) din CP RM".

În concluzia lucrării se generalizează ideea, potrivit căreia circumstanța agravantă prevăzută la alin.(3) art.243 CP RM poate exista doar în condițiile în care există semnele laturii obiective stipulate în alin.(1) sau alin.(2) ale aceluiaşi articol. Aşadar, în cadrul aceleiaşi fapte se cuprinde atât agravanta de la alin.(1), cât şi agravanta de la alin.(2) sau alin.(3). În acest caz, susținem calificarea propusă de către M.Mutu, şi anume: infracțiunea se va califica doar în baza alin.(3), şi nu în bază de cumul ideal, deoarece este aplicabilă regula: „infracțiunea se califică în baza normei penale care prevede o pedeapsă mai aspră".

Nu mai puțin importantă este monografia realizată de către L.Miculeț, cu denumirea „Reglementarea juridică a răspunderii pentru infracțiunile economice şi corupție în SUA şi în Republica Moldova: studiu comparat" [2, p.193-194, 197].

Lucrarea dată este extrem de utilă din punct de vedere practic, autoarea aducând exemple variate din jurisprudență, cu implicarea infracțiunilor de spălare a banilor sub forma unității şi pluralității sale. Mai cu seamă, este necesar a accentua cazul *SU vs. Compbell* (977, F.2d 854 4th Circuit 1992) [3], în cadrul căruia un broker imobiliar, care admitea faptul că cumpărătorul este un dealer de droguri şi care ştia despre sumele mari de bani cash, tranzacțiile suspicioase, bunurile costisitoare deținute, a fost declarat vinovat în săvârşirea infracțiunii unice de spălare a banilor, incriminându-i-se că cunoştea despre proveniența banilor, dar a luat poziția de „orbire intenționată", aceasta, însă, fără a se identifica proveniența veniturilor din punctul de vedere al probatoriului.

Considerăm binevenită opinia Curții în cazurile examinate, care menționează că, înainte de a stabili vinovăția făptuitorului, „Guvernul urmează să probeze că într-adevăr o parte din banii folosiți sunt venituri rezultate din activități ilegale specificate".

Or, doar odată cu respectarea şi îndeplinirea etapei probatoriului se vor putea identifica corect şi formele sub care se săvârşesc infracțiunile de spălare a banilor.

Recunoaştem şi susținem ideea autoarei, potrivit căreia cele menționate *supra* sunt săvârşite cu diverse intenții, ca de exemplu: de a promova continuarea (susținerea) activităților ilegale specificate; cunoscând că tranzacția este destinată, în total sau în parte, scopului de a ascunde sau a tăinui natura, localizarea sursei ori de a evita controlul asupra veniturilor derivate din activități ilegale specifice; de a evita îndeplinirea cerințelor privind raportarea tranzacțiilor cu valută.

Drept urmare, concluzionăm că pentru existența infracțiunilor de spălare a banilor este necesară prezența banilor proveniți din săvârşirea infracțiunii principale.

În continuare, vom analiza teza de doctor a lui M.David, cu tema „Economia subterană şi spălarea banilor – studiu criminologic" [4, p.76-77].

În cadrul tezei de doctor, la capitolul II, pct. 2.3, cercetătorul evidențiază caracteristicile infracțiunii predicat (principale) ale faptei de spălare a banilor, menționând că

„infracțiunea spălării banilor este deseori însoțită sau precedată de alte fapte infracționale, cum ar fi: rambursări nelegale cu T.V.A., acte de corupere, înşelăciune, abuz de serviciu, falsuri etc.”.

În acest sens, autorul aduce un exemplu elocvent din practica jurisprudenței române, când în acțiunile făptuitorului se conțin în concurs elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art.36 din Legea nr.345/2002 cu privire la taxa pe valoare adăugată [5], art.290 Cod penal al României [6] (infracțiunea de fals sub semnătură privată, în formă continuă, cu aplicarea alin.(2) art.41 Cod penal al României), pct.1 lit.b) art.23 din Legea nr.656/2002 cu privire la prevenirea şi sancționarea spălării banilor [7].

Considerăm speța prezentată drept un exemplu oportun, deoarece întruneşte concomitent toate etapele infracțiunii de spălare a banilor: plasare, stratificare şi integrare, înțelegând astfel mai bine cum are loc în practică fenomenul spălării banilor în toate fazele sale de realizare şi, totodată, stabileşte calificarea corectă a acestei pluralități de infracțiuni.

În concluzie, considerăm că această lucrare are o valoare esențială în cadrul doctrinei autohtone, odată ce autorul analizează în mod argumentat, atât teoretic, cât şi practic, infracțiunea de spălare a banilor sub aspectul delimitării acesteia de alte infracțiuni conexe, al calificării corecte a faptelor de spălare a banilor potrivit prevederilor legii, evidențiind totodată lacunele existente în prevederile legislative şi înaintând propuneri *de lege ferenda* întru excluderea acestora.

Următoarea cercetare, nu mai puțin relevantă subiectului analizat, este „Unele aspecte ale prevenirii, identificării, depistării şi documentării crimelor prevăzute de articolul 243 Cod penal al Republicii Moldova”, realizată de doctrinarii V.Vrabii şi A.Mariț [8, p.220, 225-228].

Cercetătorii analizează o serie de exemple, când elementele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzute de articolul 243 CP RM, cu utilizarea operațiunilor bancare, s-ar afla în concurs cu alte infracțiuni adiacente. Dacă obiectul infracțiunii prevăzute la art.243 CP RM îl constituie mijloace financiare sau alte bunuri dobândite exclusiv prin mjloace criminale, atunci, pentru comparație, textul actual al art.174 din Codul penal al Federației Ruse „Legalizarea mijloacelor financiare sau a altor bunuri, dobândite ilicit de alte persoane” şi al art.174-1 din acelaşi Cod „Legalizarea mijloacelor financiare sau a altor bunuri, dobândite de persoană în rezultatul săvârşirii infracțiunii” [9], admite că obiect al infracțiunii pot fi: mijloace financiare şi bunuri, dobândite atât pe cale criminală, cât şi în rezultatul încălcărilor administrative sau delictului civil.

O practică similară legislației Federației Ruse, vizavi de caracterul atât infracțional, cât şi delictual al infracțiunii predicat al spălării banilor, atestăm şi în prevederile legislative ale următoarelor țări europene: conform art.324-4 din Codul penal al Republicii Franceze [10], „crima sau delictul din care provin bunurile şi fondurile asupra cărora au fost efectuate operațiunile de spălare de bani se pedepseşte cu o pedeapsă privativă de libertate pe o durată superioară celei cu închisoarea”; potrivit par.261 alin.

(1) din Codul penal al Republicii Federale Germania [11], „persoana care ascunde sau disimulează originea ori zădărniceşte stabilirea originii, identificarea sau confiscarea unui bun provenit din săvârşirea unei fapte ilegale se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani. Fapte ilegale în înțelesul dispozițiilor de la teza 1 sunt: 1. infracțiunile, 2. delictele.”; conform par.165 alin.(1) din Codul penal al Republicii Austria [12], „fapta persoanei, care ascunde sau disimulează originea unor bunuri obținute din săvârşirea unei infracțiuni, a unei fapte penale contra patrimoniului sancționate cu închisoare de mai mult de 1 an,…a unui delict săvârşit ca îndeletnicire contra dispozițiilor aplicabile în materia dreptului de proprietate intelectuală sau a unui delict de contrabandă sau neplată a taxelor vamale de import, …se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani”.

Considerăm necesar a prelua, în legislația penală națională, practica europeană în ceea ce priveşte obiectul infracțiunii principale a spălării banilor, mai cu seamă de a-i atribui acestuia nu doar caracter infracțional, dar şi delictual.

Aşadar, potrivit autorilor, în cazurile în care persoana a dobândit bani sau alte bunuri în rezultatul comiterii unor infracțiuni şi a folosit ulterior aceste bunuri în operațiuni financiare şi/ sau alte tranzactii, acțiunile săvârşite de această persoană urmează a fi calificate prin concurs de infracțiuni (cum ar fi primirea de mită, furt, escrocherie şi ca legalizarea banilor sau altor bunuri).

În concluzie, susținem opinia analiştilor, care afirmă că vânzarea bunurilor obținute ilicit de către alte persoane (ex., furt) nu poate fi considerată formă de legalizare a banilor, dacă acestor bunuri nu li se atribuie aspectul unui bun dobândit în mod legal. Reieşind din circumstanțele concrete, aceste acțiuni pot conține elementele constitutive ale componenței de infracțiune, care prevăd responsabilitatea pentru furt (sub formă de participație) or pentru infracțiunea prevăzută de art.199 CP RM.

O deosebită atenție merită şi lucrarea realizată în domeniu de către D.Movila, cu denumirea „Spălarea banilor: examen teoretic şi practic” [13, p.51-54].

În cadrul cercetării efectuate autoarea identifică o serie de probleme de calificare ce vizează formele infracțiunii de spălare a banilor, legate de: valoarea mijloacelor băneşti, a bunurilor sau a veniturilor ilicite şi participarea la orice asociere, înțelegere, complicitate.

O primă problemă de calificare a infracțiunii analizate de D.Movila se referă la valoarea mijloacelor băneşti, a bunurilor sau a veniturilor ilicite care trebuie să nu depăşească 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1233 din 09.11.2016 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017 [14] în momentul săvârşirii faptei.

În cazul în care se va depăşi limita minimă respectivă, se va aplica răspunderea penală conform lit.b) alin.(3) art.243 CP RM. În acest sens, a fost exemplificativă o speță, în care o persoană juridică ar urma să fie trasă la răspundere penală conform lit.b) alin. (3) art.243 CP RM, deoarece a săvârşit infracțiunea de spălare a banilor în proporții deosebit de mari. Din motiv că la lit.b) alin.(3) art.243 CP RM nu era prevăzută sancțiunea pentru persoana juridică până la intrarea în vigoare a Legii Republicii Moldova

nr.60 din 07.04.2016 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative, persoana juridică a fost trasă la răspundere penală potrivit lit.a) alin.(1) art.243 CP RM.

Se va reține că, în studiul efectuat, autoarea susține că la calificarea faptei de participare la orice asociere, înțelegere, complicitate prin acordarea de asistență, ajutor sau sfaturi privind spălarea banilor, nu trebuie de făcut referire la art.42, 44 sau 45 CP RM, „la încadrare fiind necesară reținerea doar a lit.d) alin.(1) art.243 CP RM".

Suntem totalmente de acord cu opinia cercetătoarei, potrivit căreia în practica judiciară, de cele mai dese ori, se face referire la art.42, 44 sau 45 CP RM, fără a se menționa lit.d) alin.(1) art.243 CP RM, prezentând în acest sens un exemplu, când persoana fizică a fost condamnată conform alin.(3) art.42 şi lit.b) alin.(3) art.243 CP RM.

Drept urmare, autoarea a statuat că „circumstanța agravantă de la lit.b) alin.(3) art.243 CP RM este ataşabilă infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.243 CP RM, presupunând modalitatea normativă specificată la litera d), iar prevederea de la lit.d) alin.(1) art.243 CP RM exclude referirea la alineatele (3) şi (5) art.42 CP RM, deoarece vom fi în prezența numitei complicități calificate, care se asimilează faptei autorului infracțiunii".

În context, recunoaştem studiul elaborat de D.Movila drept un exercițiu ştiințific aprofundat şi argumentat, atât din punct de vedere teoretic, cât şi practic, al infracțiunilor prevăzute la art.243 CP RM.

Un aport esențial în doctrina dreptului penal vizavi de infracțiunea de spălare a banilor este lucrarea publicată în Revista Procuraturii Republicii Moldova, elaborată de către V.Stati, cu denumirea „Este oare aplicarea art.243 din Codul penal condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile ilicite?" [15, p.27-28, 31-32].

Autorul prezintă argumentul în sprijinul afirmației că, pentru a fi condamnat pentru unitatea sau pluralitatea infracțiunii de spălare a banilor, condamnarea pentru infracțiunea principală nu este obligatorie, însă e imperios a se demonstra că bunurile constituie venituri din activitatea infracțională.

V.Stati se aliniază opiniei enunțate de A.M. Coț, conform căreia autonomia infracțiunii de spălare a banilor nu exclude specificul auxiliar al acesteia, „întrucât caracterul subsecvent priveşte faptul că infracțiunea de spălare a banilor nu poate exista decât dacă anterior a fost comisă o infracțiune din care a rezultat un bun, bun care ulterior va fi spălat, iar caracterul autonom se referă la lipsa necesității existenței unei hotărâri de condamnare anterioară pentru infracțiunea principală. Caracterul autonom nu înseamnă că instanța învestită cu soluționarea unui proces, ce are ca obiect infracțiunea de spălare a banilor, nu va trebui să stabilească că bunurile provin din comiterea unei infracțiuni".

Cu titlu de exemplu, autorul face referire la Decizia Înaltei Curți de Casație şi Justiție a României nr.16/2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la cuprinsul acțiunilor enumerate în alin.(1) lit.a), b) şi c) art.29 din Legea nr.656/2002: „Infracțiunea de spălare de bani este autonomă, nefiind necesară pentru existența acesteia a unei condamnări pentru infracțiunea din care provin bunurile. Este evident

că în situația în care nu există o condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile, instanța învestită cu soluționarea cauzei privind infracțiunea de spălare de bani nu trebuie doar să suspecteze că bunurile provin din activitate infracțională, ci şi să aibă certitudini".

Or, pentru existența unității sau pluralității infracțiunii de spălare a banilor, nu are relevanță condamnarea pentru infracțiunea predicat. În acest sens, autorul aduce opinia lui B.V. Voljenkin, după care „este important să se demonstreze că a avut loc faptul infracțiunii (de exemplu, al traficului de droguri) şi că rezultatul infracțiunii respective l-a constituit obținerea anumitor bunuri care au fost ulterior legalizate".

Această idee este dezvoltată şi în Hotărârea Plenului Judecătoriei Supreme a Federației Ruse nr.32/2015 cu privire la practica judiciară în cauzele referitoare la legalizarea (spălarea) banilor sau a altor bunuri obținute din infracțiuni, precum şi la dobândirea sau comercializarea bunurilor despre care se ştie că au fost obținute pe cale criminală. În contrast, în pct.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.5/2006 privind sentința judecătorească se explică: „Sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârşirea infracțiunii".

În concluzie, punctăm că materialelor ştiințifice autohtone existente privind formele unității şi pluralității infracțiunii de spălare a banilor nu întotdeauna li s-au acordat o atenție corespunzătoare de către practicieni. În acest sens, atestăm că încă mai există polemică asupra calificării corecte a faptelor de spălare a banilor, comise într-o formă sau alta. Drept urmare, analiza practicii judiciare în materia dată atestă aplicarea neuniformă a art.243 CP RM şi divergențe referitor la calificarea faptelor prejudiciabile conform normei penale respective.

Toate cele menționate *supra* relevă necesitatea efectuării unui studiu aprofundat şi ştiințific argumentat, care va contribui la sistematizarea abordărilor doctrinare în materie. Actualitatea şi importanța lucrărilor ştiințifice autohtone analizate urmează a fi reflectate în dezvoltarea unor noi perspective ale doctrinei naționale, inclusiv operări legislative vizavi de unitatea şi pluralitatea de infracțiuni în cazul spălării banilor, prevăzute la art.243 din Codul penal al Republicii Moldova.

Referințe:

1. MUTU, M. Circumstanțele agravante ale spălării banilor. În: *Analele ştiințifice ale USM. Seria „Ştiințe Juridice"*, Chişinău, 2004, p.175-183.
2. MICULEȚ, L. *Reglementarea juridică a răspunderii pentru infracțiunile economice şi corupție în SUA şi în Republica Moldova: studiu comparat.* Chişinău, 2005. 247 p.
3. Cazul *SU vs. Compbell* (977, F.2d 854 4th Circuit 1992). Disponibil: https://casetext.com/case/us-v-campbell-95.
4. DAVID, M. *Economia subterană şi spălarea banilor – studiu criminologic:* Teză de doctor în drept. Chişinău, 2006. 180 p.
5. Legea nr.345 din 1 iunie 2002 privind taxa pe valoarea adăugată. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 2003, nr.653. Disponibil: http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/46244.

6. Codul penal al României. În: *Monitorul Oficial al României*, 2009, nr.510. Disponibil: http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Romania-RO.html.
7. Legea nr. 656/2002 cu privire la prevenirea şi sancţionarea spălării banilor. Disponibil: http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/40569.
8. VRABII, V., MARIŢ, A. Unele aspecte ale prevenirii, identificării, depistării şi documentării crimelor prevăzute de articolul 243 Cod penal al Republicii Moldova. În: *Materialele Conferinţei „Ştiinţa juridică autohtonă prin prisma valorilor şi tradiţiilor europene”*, Chişinău, 19 octombrie 2011, p.219-228.
9. Codul penal al Federaţiei Ruse. Disponibil: https://ro.scribd.com/doc/80674239/Codul-Penal-Al-Federatiei-Ruse.
10. Codul penal al Republicii Franceze. Diponibil: http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Franta-RO.html.
11. Codul penal al Republicii Federale Germania. Disponibil: http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Germania-RO.html.
12. Codul penal al Republicii Austria. Disponibil: http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Austria-RO.html.
13. MOVILA, D. Spălarea banilor: examen teoretic şi practic. În: *Analele ştiinţifice ale Universităţii de Stat din Moldova*, 2017, p.51-54.
14. Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1233 din 09.11.2016 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017 în momentul săvârşirii faptei. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=96111&lang=ro.
15. STATI, V. Este oare aplicarea art.243 din Codul penal condiţionată de existenţa unei soluţii de condamnare pentru infracţiunea din care provin bunurile ilicite? În: *Revista Procuraturii Republicii Moldova*, 2020, nr.5, p.25-31.